

II

(Voorbereidende besluiten)

ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

Advies „voor het succes van de Europese Akte: een nieuwe grens voor Europa”

(87/C 180/01)

De Commissie heeft op 4 maart 1987 besloten het Economisch en Sociaal Comité om advies te vragen inzake het bovengenoemde document.

Het subcomité „Nieuwe grens”, dat door de voltallige vergadering met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden belast was en onder voorzitterschap van de heer Poeton stond, heeft zijn ontwerp-advies op 30 april 1987 goedgekeurd. Rapporteur was de heer Burnel.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 246e zitting (vergadering van 13 mei 1987) het volgende advies uitgebracht, dat in een hoofdelijke stemming met 113 stemmen vóór, 25 stemmen tegen, bij 27 onthoudingen, is goedgekeurd:

1. Opmerking vooraf

Het Economisch en Sociaal Comité van de Europese Gemeenschappen heeft besloten, in eerste instantie een algemene politieke uitspraak te doen; het behoudt zich echter voor, in een later stadium specifieke adviezen uit te brengen. Het Comité heeft inmiddels reeds voorbereidingen getroffen om zich uit te spreken over de „sociale ruimte”. Andere onderwerpen, onder meer de financiering van de Gemeenschap, de toekomst van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en de hervorming van de structuurfondsen, zijn van zo centrale betekenis dat het hierop nog uitvoerig zal ingaan.

2. Voorgeschiedenis

1970: de markt zonder grenzen moest volgens de bepalingen van het Verdrag van Rome een feit zijn. Zover was het echter nog lang niet.

1987: de Europese Akte wordt ondertekend. Nu wordt de markt zonder grenzen voor het jaar ... 1992 in het vooruitzicht gesteld. Meer dan deze Europese Akte was politiek niet haalbaar. Zeventien jaar zijn inmiddels verlopen, zeventien jaar die weliswaar niet geheel verloren zijn, maar waarin het nu al dertig jaar geleden in het vooruitzicht gestelde doel niet binnen de aanvankelijk gestelde termijn bereikt is. Deze vertraging verraadt bij de Lid-Staten kennelijk een duidelijk gebrek aan of zelfs het volledig ontbreken van de constante en consequente politieke bereidheid om zich tegenover elkaar vast te leggen. Hoe kan men van de gewone burger nu verwachten dat hij grote belangstelling voor Europa aan de dag legt indien alles bij het oude blijft?

3. Hoe nu verder?

3.1. Het Comité merkt op dat de Europese Akte en de mededeling van de Commissie twee onlosmakelijk met elkaar verbonden teksten zijn. De mededeling geeft namelijk een opsomming van de minimumeisen waaraan in de dagelijkse praktijk moet worden voldaan, wil men recht doen aan de verwachtingen die op grond van de Europese Akte mogen worden gekoesterd, en is daarmee de operationele vertaling van de Europese Akte.

3.2. De ondertekening van deze Europese Akte door de Lid-Staten en de ratificatie ervan door hun Parlementen — de weerspiegeling van de wil van de burgers — legt de Lid-Staten de plicht op om resoluut voor de totstandbrenging van een werkelijke economische en sociale Gemeenschap te ijveren, en vergt van de politieke leiders op het hoogste niveau, maar ook van hen die op sociaal-economisch gebied taken en functies te vervullen hebben, dat zij zich van ganser harte inzetten.

3.3. Het Comité schaart zich achter het initiatief van de Commissie om de krachtens de Europese Akte door de Gemeenschap te verwezenlijken doelstellingen en de voor de totstandbrenging van de binnenmarkt in te zetten middelen in één algemene strategie onder te brengen.

Het Comité meent evenwel dat de economische ontwikkeling die door de grotere dimensie van de gemeenschappelijke markt wordt gestimuleerd, ook de noodzakelijke sociale vooruitgang mogelijk moet maken en onder invloed van een werkelijke communautaire solidariteit in ruimere mate aan iedereen ten goede moet komen om zo in harmonie het „Europa van de burgers” te creëren.

4. Het Europa van de nieuwe grenslijn

4.1. Het Comité zal zijn steun geven aan het streven van de Commissie om de Europese Akte tot een succes te maken en binnen de gestelde termijn het Europa met een „nieuwe grenslijn” te verwezenlijken, zodat de mogelijkheden van de Europese markt ten volle kunnen worden benut en het bedrijfsleven aan de internationale concurrentie het hoofd kan bieden.

4.2. In dat verband stemt het Comité in met de aanpak van de Commissie, die het ambitieuze beginsel van de „gezamenlijke norm” wil laten vallen ten gunste van het beginsel van de „wederzijdse erkenning van normen en voorschriften”, ten einde de vrijmaking van het verkeer van personen, diensten, industrie- en landbouwproducten en kapitaal in een stroomversnelling te brengen. Het Comité dringt erop aan dat bij deze harmoniseringsinspanning rekening wordt gehouden met de communautaire „verworvenheden” en met de in de kaderrichtlijnen van de Gemeenschap voorgescreven veiligheids- en gezondheidsvereisten.

4.3. Het uit de weg ruimen van belemmeringen van allerlei aard, hoe nodig en spoedeisend zulks ook is, is echter niet voldoende om de samenwerkingsstrategie voor meer groei en werkgelegenheid te voeren: de totstandbrenging van de binnenmarkt dient vergezeld te gaan van de verwezenlijking van een werkelijk gemeenschappelijke sociaal-economische ruimte die wordt gekenmerkt door

- een sterkere convergentie van de economische politiek van de Lid-Staten ten einde een optimaal rendement uit de inspanningen te halen,
- de wil om overeenkomstig artikel 118B van de Europese Akte een open dialoog tussen de sociale partners te handhaven en op basis van artikel 118A de sociale wetgeving van de Europese Gemeenschap uit te bouwen,
- de uitbouw van het Europees Monetair Stelsel door het gebruik van de Ecu door particulieren uit te breiden en van de Ecu een Europese munteenheid te maken,
- een offensief beleid inzake onderzoek en technologische ontwikkeling ten einde de toekomst van het bedrijfsleven veilig te stellen en zich tegen de „hersenvlucht” onder het wetenschappelijk en intellectueel potentieel van de Gemeenschap te wapenen,
- een krachtiger extern EG-beleid.

Daar de Lid-Staten in de Europese Akte zijn overeengekomen de Gemeenschap deze doelstellingen te geven, dienen zij er ook voor te zorgen dat de Gemeenschap de budgettaire en institutionele middelen krijgt om deze doelstellingen te verwezenlijken.

5. Middelen waarmee de Gemeenschap de uitdagingen waarvoor zij zich geplaatst ziet, kan aannemen

5.1. Voldoende, stabiele en gewaarborgde financiële middelen

5.1.1. In de mededeling van de Commissie wordt een uitgebreid hoofdstuk van zeer grote politieke en technische betekenis aan de financieringsproblematiek

gewijd. In dit stadium wil het Comité enkele kanttekeningen plaatsen.

5.1.2. Op basis van de algemene doelstellingen die men wil verwezenlijken, moet in eerste instantie inhoud worden gegeven aan de programma's waarmee de problemen opgelost en de behoeften — waarvan de rangorde door onderhandelingen moet worden bepaald — bevredigd kunnen worden. Aan de hand van deze programma's moet vervolgens de begroting worden vastgesteld. Gaat men daarentegen uit van een bepaalde begroting en begint men vervolgens op de programma's te korten, dan is het risico aanwezig dat de prioritaire behoeften onvoldoende worden bevredigd en dat de programma's in economisch en sociaal opzicht hun doel missen.

5.1.3. Het Comité stelt zich op het standpunt dat het stelsel van financiering billijk moet zijn en dat de Gemeenschap over voldoende, stabiele en gewaarborgde eigen middelen moet kunnen beschikken om haar doelstellingen te verwezenlijken. Ieder financieringsstelsel moet op gemakkelijk en snel herkenbare, objectieve en controleerbare criteria zijn gebaseerd en op de solidariteitsgedachte geïnspireerd zijn, hetgeen niet te rijmen valt met het streven naar evenwicht tussen bijdragen aan en ontvangsten uit de EG-begroting. Op financieel gebied moeten transparantie en een stringent beleid regel zijn.

5.2. Een vlot en efficiënt EG-besluitvormingsproces

5.2.1. Het Comité heeft waardering voor het in de Europese Akte verankerde voornemen om, meer dan in het verleden, in nauwkeurig bepaalde gevallen met gekwalificeerde meerderheid van stemmen beslissingen te nemen, in het wetgevend proces een „samenwerkingsprocedure” met het Parlement in te stellen, en de Europese Raad als instelling te erkennen.

5.2.2. Het Comité beschouwt dit als een, zij het in bepaalde opzichten té voorzichtige, stap vooruit. Het hoopt niettemin dat de politiek wenselijke verbetering van het EG-besluitvormingsproces hierdoor een feit zal worden. Het zou daartoe graag zien dat elke Instelling de haar toegekende bevoegdheden in de toekomst ten volle benut. Het Comité zelf zal zeker niet nalaten, zijn bevoegdheden binnen het institutionele bestel nadrukkelijk te benutten om met de steun van de sociaal-economische kringen tot het welslagen van de Europese Akte bij te dragen.

6. Daadwerkelijke tenuitvoerlegging van de solidariteitsgedachte

De Europese Akte zal alleen een succes worden als de Lid-Staten zich binnen de Gemeenschap met elkaar verbonden voelen en zich werkelijk solidair tegenover elkaar gaan opstellen; in dat geval zal de interne samenhang, en dus de sociale dimensie van de Gemeenschap, door de toeneming van de materiële welvaart worden versterkt.

6.1. Interne samenhang

6.1.1. Willen de nieuwe Lid-Staten hun markten volledig voor de andere Lid-Staten kunnen openstellen,

dan moet de Gemeenschap de nodige maatregelen nemen om de actieve aanwezigheid van deze landen op de grote Europese markt in stand te houden en uit te bouwen, en om de sociaal-economische samenhang van de Gemeenschap te versterken.

6.1.2. De structuurfondsen dienen te worden hervormd, onderling beter te worden gecoördineerd en voldoende middelen te krijgen zodat werkelijke, op basis van de vijf doelstellingen van de Commissie te ontwerpen regionale ontwikkelingsprogramma's kunnen worden gefinancierd gedurende een periode die lang genoeg is om significante resultaten op te leveren.

6.1.3. Het Comité ziet in dat de grote betekenis van het milieubeleid voor de ontwikkeling van de Gemeenschap blijkt uit het feit dat in de Europese Akte een hoofdstuk aan het milieu (onderafdeling VI) is gewijd. Het vreest echter dat de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel ten aanzien van de bevoegdheden zal leiden tot een versmalling van de marge waarover de Gemeenschap beschikt om maatregelen op dit gebied te nemen.

6.1.4. Het Comité wijst met de Commissie op de grote betekenis van een EG-vervoersinfrastructuurbeleid dat met de totstandbrenging van de binnenmarkt meëvolueert en dat op adequate wijze in Gemeenschapsverband wordt gefinancierd.

6.1.5. Het vervoer- en communicatiebeleid vormt, net als het milieubeleid, een belangrijke voorwaarde voor de kwaliteit van het bestaan; het Comité heeft hierop al vele malen gewezen.

6.2. *Een door solidariteit gekenmerkt gemeenschappelijk landbouwbeleid*

6.2.1. Het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) is een uitermate gevoelig onderwerp dat vele raakpunten met andere gebieden heeft; men mag de discussie daarbij niet uitsluitend tot de landbouwprijzen, hoe belangrijk deze ook zijn, beperken.

6.2.2. De ontwikkeling van de landbouwsector op de grote binnenmarkt moet worden voortgezet; hieruit blijkt hoe belangrijk het is dat het gemeenschappelijk landbouwbeleid wordt hervormd, ten einde de in verband met de situatie op de wereldmarkt en de betrekkingen van de Europese Gemeenschappen met derde landen vereiste aanpassingen te kunnen doorvoeren en een rem op de toeneming van de landbouwuitgaven te kunnen zetten.

6.2.3. Daarom moet onverkort worden vastgehouden aan de basisprincipes waarop het GLB steelt, namelijk communautaire preferentie, eenheid van de markt en financiële solidariteit.

6.2.4. Net als op andere gebieden moet hier alles in het werk worden gesteld om te voorkomen dat het GLB door een algehele of gedeeltelijke „hernationalisering” onherstelbare schade wordt toegebracht.

6.2.5. Gezien de noodzakelijke sociaal-structurele ontwikkeling moet het prijsbeleid met een communautair inkomenssteunbeleid worden aangevuld. Als onderdeel van het GLB moeten de landbouw- en bosbouwsector nieuwe taken krijgen in het kader van een actief

beleid tot verbetering van welzijn en milieu; dit is beslist noodzakelijk voor de bescherming van het platteland en van het natuurlijke milieu.

6.2.6. Wat andere landbouwactiviteiten betreft, moet de handhaving van het gezinsbedrijf als noodzaak worden erkend en als zodanig worden bevorderd. Het gezinsbedrijf zorgt namelijk voor het menselijke gezicht en het dynamisme op het platteland, welke rol in stadsgebieden onder meer door het kleinbedrijf, de ambachtelijke bedrijven en de buurtwinkels wordt gespeeld.

6.3. *De sociale dimensie van de Gemeenschap*

6.3.1. Alle Europeanen moeten zich positief blijven opstellen, zodat zij tussen hen banden van actieve samenwerking en solidariteit tot stand kunnen brengen. Het Economisch en Sociaal Comité zal, met inachtneming van de identiteit van de diverse sociaal-economische partners, altijd naar een op vooruitgang gerichte maatschappelijke consensus toewerken.

6.3.2. Het feit dat de werkloosheid omvangrijk blijft, leidt bij de betrokkenen tot onaanvaardbare noodsituaties. De werkloosheid berooft de volkshuishouding van een nuttige inbreng, met name daar waar het gaat om jongeren, wier inpassing in het arbeidsproces moet worden vergemakkelijkt door adequate scholing in het omgaan met nieuwe technologieën; zonder deze zal de concurrentiepositie van het bedrijfsleven niet verbeterd kunnen worden.

Een steunbeleid kan nooit voor een duurzame oplossing zorgen. Op langere termijn kan bijstand er alleen maar toe leiden dat de werklozen, als individu of als groep, in de marge van de samenleving terecht komen indien geen scholingsmaatregelen worden genomen die de betrokkenen perspectieven bieden voor een eerste of een nieuwe baan.

6.3.3. Tussen de regels door kan men in de mededeling van de Commissie wel degelijk de noodzaak van sociale maatregelen lezen. Het Economisch en Sociaal Comité dringt er echter met kracht bij de Commissie op aan, haar voornemens expliciet te formuleren, aangezien het honoreren van legitieme sociale verlangens ook voorwaarde is voor een krachtiger economisch dynamisme.

6.3.4. Het Comité dringt erop aan dat de ingrijpende veranderingen die door de opkomst van de nieuwe technologieën in de industriële structuur moeten worden aangebracht, en de voor de totstandbrenging van de binnenmarkt onontkoombare maatregelen tot herstructurering van het bedrijfsleven niet tot meer werkloosheid leiden, noch afdoen aan de wil om op de weg naar sociale vooruitgang voort te gaan of positieve maatregelen te nemen die werkgelegenheid opleveren. Het Comité wijst erop dat in dit verband — via onderhandelingen — beslist maatregelen moeten worden genomen met betrekking tot een op prognoses steunend arbeidsmarktbeleid, herindeling van het werk en aanpassing van de werktijden en herscholingsactiviteiten.

6.4. *Het Europa van de burgers*

6.4.1. De steun van de bevolking is noodzakelijk voor het welslagen van de Europese Akte.

Het Comité vraagt van zijn leden dat zij, zowel individueel als collectief, hun achterban permanent voorlichten en proberen te overtuigen.

De Gemeenschap kan nu eenmaal niet uitsluitend leven van de steun van „militanten”, hoe noodzakelijk dezen ook zijn, en van de „ingewijden”. De Gemeenschap moet als „gemene zaak” worden ervaren. De politieke wil zal, indien zij niet door de bevolking wordt gerugsteund, zeker aan momentum inboeten.

Het is dus noodzakelijk, bij de bevolking meer belangstelling te wekken voor de Europese zaak door aanzienlijke vooruitgang op het vlak van het „Europa van de burgers” te boeken, en aldus voor een behoorlijke opkomst bij de komende verkiezing van het Europees Parlement te zorgen.

6.4.2. Voorts dient op cultureel en educatief vlak het volgende te gebeuren:

- bevordering van culturele en educatieve activiteiten op communautair niveau — in de geest van de programma's „Erasmus” en „YES” — door het leren van een tweede communautaire taal vóór de leeftijd van 10 jaar en van een derde taal daarna te stimuleren, zodat jongeren zich kunnen ontplooiën in het nieuwe Europese communicatie-, onderwijs- en cultuurgebied dat door de toenadering tussen de Europese volkeren en de opkomst van de nieuwe technologieën is ontstaan,
- bevorderen van het verder groeien van een Europees bewustzijn door nieuwe leerprogramma's voor het geschiedenisonderricht uit te werken, zodat jongeren zich meer Europese burgers gaan voelen.

7. Tot besluit

7.1. Het Comité gaat in grote lijnen akkoord met de opzet van het initiatief van de Commissie.

7.2. Het Comité wil de regeringen van de Lid-Staten ervan doordringen dat de door de Commissie voorgestelde strategie een coherent en ondeelbaar minimum vormt waarmee de doelstellingen die zijzelf bewust in de Europese Akte hebben vastgelegd, moeten worden verwezenlijkt. Worden slechts enkele elementen van die strategie uit de Europese Akte of de voorstellen van de Commissie gelicht, dan zou dit erop neerkomen dat van de doelstellingen wordt afgezien.

7.3. Na dertig jaar is de Europese idee nog altijd iets nieuws. Dit is echter geen reden en nog minder een excuus om nu een pauze in te lassen; dit zou fataal zijn, aangezien de meeste sociaal-economische problemen waarmee iedere Lid-Staat, in uiteenlopende mate, geconfronteerd wordt, niet door één land alleen en bij ontstentenis van actieve solidariteit kunnen worden opgelost.

7.4. Daarom moet met kracht worden toegewerkt naar arbeidscheppende beleidsmaatregelen en moeten op het solidariteitsbeginsel stoelende stelsels van sociale zekerheid voor iedereen bewaard blijven.

7.5. Het welslagen van de Europese Akte houdt een dubbele uitdaging in:

- de ondernemingen moeten onder meer dank zij de grote binnenmarkt hun concurrentiepositie heroveren, ten einde in de steeds meer op mondiaal niveau actieve zakenwereld en op de internationale markt waarvan het zwaartepunt zich naar de Stille Oceaan aan het verplaatsen is, sterker te staan;
- de Europese volkeren moeten de toekomst van hun gemeenschappelijke beschaving en hun gemeenschappelijk cultureel erfgoed veilig stellen door aan te tonen dat zij in staat zijn, een door vooruitgang, solidariteit en vrijheid gekenmerkte Gemeenschap tot stand te brengen die openstaat voor de wereld. Op die wijze kunnen wij allen in internationaal verband onze verantwoordelijkheid op ons nemen — met respect voor de identiteit van de andere volkeren — en kunnen wij duidelijk blijik geven van de complementariteit van de nationale en Europese identiteit.

Gedaan te Brussel, 13 mei 1987.

De Voorzitter
van het Economisch en Sociaal Comité
Alfons MARGOT

BIJLAGE 1

Het volgende wijzigingsvoorstel is tijdens de beraadslagingen verworpen:

De tweede alinea van punt 3.3 als volgt te formuleren:

„Bovenal dient in harmonie het „Europa van de burgers” te worden gecreëerd. Voorwaarde hiervoor is dat de werkgelegenheid in het Europese bedrijfsleven wordt uitgebreid. De belangrijkste methode om dit te bereiken is, binnen de gestelde termijn het Europa met een „nieuwe grenslijn” te verwezenlijken, zodat de mogelijkheden van de Europese markt ten volle kunnen worden benut en het bedrijfsleven aan de internationale concurrentie het hoofd kan bieden. Uitsluitend daardoor kan datgene wat in de Gemeenschap in sociaal opzicht is bereikt, in stand worden gehouden en is nieuwe sociale vooruitgang mogelijk.”.

Punt 4.1 te schrappen.

Stemmen

Vóór: 36, tegen: 92, onthoudingen: 14.

BIJLAGE 2

De volgende aanwezige of vertegenwoordigde leden hebben vóór het advies gestemd:

De heer ALEXOPOULOS	De heer GLESENER	De heer PERRIN-PELLETIER
De heer ARENA	De heer van GREUNSVEN	De heer PETROPOULOS
De heer ARETS	De heer HAAS	De heer POETON
De heer ASPINALL	De heer HANCOCK	De heer PROENÇA
De heer ATAIDE	De heer HILKENS	De heer QUEVEDO ROJO
De heer BAZIANAS	De heer HOUTHUYS	De heer RAFTOPOULOS
De heer BENTO GONÇALVES	De heer HÖRSEN	De heer RAMAEKERS
De heer BERNASCONI	De heer HOVGAARD	Mevrouw RANGONI-
De heer BLACK	JAKOBSSEN	MACHIAVELLI
De heer BLESER	De heer JASCHICK	De heer RIBIERE
De heer BOISSEREE	De heer KAZAZIS	De heer RIERA MARSA
Mevrouw BREDIMA	De heer KELLY	De heer ROBINSON
De heer BRIGANTI	De heer KRÖGER	De heer ROLÃO GONÇALVES
De heer BURNEL	De heer LAKA MARTIN	De heer ROMOLI
De heer CALVET CHAMBON	De heer LANCASTRE	De heer ROSEINGRAVE
De heer CAMPBELL	De heer LANDABURU	De heer ROUZIER
De heer CASHMAN	De heer LAUR	De heer SAÛU
De heer CEBALLO HERRERO	De heer LOJEWski	De heer SALMON
De heer CEYRAC	De heer LUCHETTI	De heer SCHMITZ
De heer CLAVEL	De heer MACHADO	De heer SCHNIEDERS
De heer COLLAS	von TSCHUSI	De heer SCHOEPGES
De heer ALVES CONDE	De heer MAINETTI	De heer SOLARI
De heer CORTOIS	De heer MARGALEF MASIA	De heer SPEIRS
De heer van DAM	De heer MARTIN ALMENDRO	De heer SPIJKERS
De heer DASSIS	Mevrouw MARTIN CASTELLA	De heer STAEDELIN
De heer DELHOMENIE	De heer MARVIER	De heer STAHLMANN
De heer DE TAVERNIER	De heer MASPRONE	De heer STORIE-PUGH
Mevrouw DODD	De heer MEYER HORN	De heer STRAUSS
De heer DONCK	De heer MORELAND	De heer TAMLIN
De heer DROULIN	De heer MORSELLI	De heer TERMES CARRERO
Mevrouw ELSTNER	De heer MOURGUES	De heer TIEMAN
De heer EMO CAPODILISTA	De heer MUHR	De heer TUKKER
De heer ETTY	De heer MULLER	De heer VASSILARAS
De heer EULEN	De heer MUNIZ GUARDADO	De heer VIDAL
De heer FLUM	De heer NIERHAUS	De heer WAGNER
De heer FORJAS I CABRERA	De heer NIEUWENHUIZE	Mevrouw WILLIAMS
De heer FRESI	De heer NOORDWAL	De heer WITHWORTH
De heer GERMOZZI	De heer de NORMANN	De heer ZUFIAUR NARVAIZA
De heer GEUENICH	De heer PELLETIER	

De volgende aanwezige of vertegenwoordigde leden hebben tegen het advies gestemd:

De heer AMATO
De heer BODDY
De heer LOBO BRANDÃO
De heer CARROLL
De heer CAVAZZUTI
De heer CHRISTIE
De heer CURLIS
De heer DRILLEAUD
De heer DUNET

De heer GIACOMELLI
De heer GOMEZ MARTINEZ
De heer HAMMOND
De heer JENKINS
Mevrouw MADDOCKS
De heer NETO DA SILVA
De heer ORSI
De heer SALOMONE
De heer SILVA

De heer SMITH A.R.
De heer SMITH L.J.
De heer SPRINGBORG
De heer TIXIER
De heer VALLEJO CALDERON
De heer VELASCO MANCEBO
De heer VERCELLINO

De volgende aanwezige of vertegenwoordigde leden hebben zich van stemming onthouden:

De heer APARICIO BRAVO
De heer BAGLIANO
De heer BELTRAMI
De heer BERETTA
De heer BOS
De heer BRIGANTI
De heer CORELL AYORA
De heer COYLE
De heer von der DECKEN

De heer DELLA CROCE
De heer DOS SANTOS
De heer FRANDI
De heer GARDNER
De heer GORIS
Mevrouw GREDAL
De heer GREEN
De heer HAGEN
De heer KAARIS

De heer KENNA
De heer MURPHY
De heer NIELSEN B.
De heer NIELSEN P.
De heer PARDON
De heer PEARSON
De heer PRONK
De heer PROUMENS
De heer SKOVBRO LARSEN